

היכל הוראה

פסקי דינים * תשובות * הוראות

מבי מדרשא "היכל הוראה" • מיסוד שר ההוראה מרן ה"קנה בשם" זי"ע בראשות בנו גאב"ד היכל הוראה הגאון הגדול רבי משה בראנדסדארפער שליט"א מגדולי פוסקי דורנו ובעל שו"ת היכל הוראה * יו"ל ע"י איגוד הרבנים תלמידי "היכל הוראה"

גליון עט * פרשת נח תשפ"ה

בין כותלי ההיכל

בשבת קודש העבר פרשת בראשית חל יומא הדילולא של הרה"ק רבי חיים זאנוויל בן רבי משה האדמו"ר מריבניץ זצוק"ל ששמו נתפרסם ככל העולם בעבודת הקודש המופלגת שלו ובמעשיו המופלאים האותות והמופתים שפעל בקדושתו.

תלמידיו ומוקירי זכרו נתאספו במוצק"ק לסעודת הלילא רבתי בו יתייחדו עם זכרו וילמדו מאורחותיו ויספרו ברבים דברי נפלאותיו.

תלמידיו פנו אל מורינו הרב שליט"א שישתתף עמם בסעודת ההילולא וישא דבריו בפני הקהל הקדוש, מורינו הרב שליט"א נעתר לבקשתם והשתתף בסעודת ההילולא רבתי הנ"ל פעיה"ק דבריו עמד על ענין הכינוס ביומא הדילולא של צדיקים שיש בו שני ענינים:

מאור פניו של מרן הרה"ק מריבניץ זי"ע בשעה שהיה מעוטור בתפילין

האחד בו ידברו ברבים אודות עבודת הקודש הנפלאה של האדמו"ר זצ"ל שכידוע בנוסף לגדלותו בתורה היה גם ענק שבענינים בעבודת התפילה והיה בבחינת עבד ה' ממש, עד שעלה ונתעלה

וכל דבריו נתקיימו בבחינת צדיק גוזר והקב"ה מקיים, ורבים רבים נהרו לאורו ונשענו מברכותיו ומעוצותיו, גם היה עבד לעבדי ה' ועל אף עבודת הקודש העצומה שלו היה דואג לצרכים הגשמיים והרוחניים של כל הבאים לשאול בעצתו כידוע וכל זה עשה במסירות נפש של ממש עוד בהיותו בכור הברזל ברוסיה שם מסר נפשו פשוטו כמשמעו והכניס רבים מילדי ישראל בבריתו של אברהם אבינו ולא חת ולא זע משלטון הרשע שהיו עלולים להגלותו לסיביר ולקחת את נפשו כמו כן סייע ביד יהודים רבים בשמירת הכשרות ובהקמת מקוואות, שיעורי תורה וכו' ענינים שבהם תלויה טהרת וקדושת כל קהל עדת ישראל, גם בצרכים הגשמיים היה דואג ומייעץ ומורה את הדרך שילכו בה.

הנהגה זו של הירייה אל העם שלהיות בבחינת עבד לעבדי ה' היא גדולה מבחינת עבד ה' אנו רואים אצל משה רבינו שאצלו נאמר (שמות ט"ד) וירד משה מן ההר אל העם ופירש"י בשם המכילתא שלא היה משה פונה אל עסקיו אלא מן ההר אל העם, ע"כ. והוא דבר תימה וכי משה רבינו היה בינוס מן (אישי עסקי) והרי לא היה לו בעולמו אלא תורה ותפילה בקדושה ובטהרה, אלא אמרו צדיקים שמכאן אנו רואים שאע"פ שמשה רבינו לא עסק אלא בתורה ותפילה, שזה היה כל העסק שלו, מכל מקום בשביל להרים קרנם של ישראל ללמוד ולהורות להם הדרך ילכו בהם ולעסוק בדין ודברים שיש ביניהם עוב כל עסקי - עבודת הקודש שלו - ונעשה עבד לעבדי ה'. בחינה זו ראינו אצל האדמו"ר זי"ע שעל אף גדלותו המופלגת בתורה ובעבודה מסר נפשו לגמול טובה לכל יחיד ויחיד משראל.

כשזכה לצאת מרוסיה נתפרסם שמו בכל מרחבי העולם וכולם ידעו והכירו בעבודת הקודש המופלאה שלו ובמופתים שהוא פועל ורבים נושא בזכותו. כאן הוסיף מורינו שליט"א ואמר שהגם שעל הבחינה של עבד ה' אין לנו מושג והוקים אנחנו כמטחוי קשת מההכרה וההשגה בגדלותו אולם ע"כ מהבחינה של עבד לעבדי ה' שהיתה לו יש בידינו ללמוד ממעשיו ומהנהגתו ולידבק בדרכיו ולהשתדל לעזור ולסייע לכל יהודי ברוחניות ובגשמיות כפי יכולתו. מעשה נורא סיפר מורינו שליט"א ששמע מאיש נאמן שפעם נכנס הגאון הסופר הוותיק ר' מנחם הכהן דוידוביץ זצ"ל (חס"ס מנחת הסופר ורב הפוסק בעיניי סת"ם בחיבלו היכל הוראה כעשור שנים) אצל הרה"ק זי"ע ואחד מן הנוכחים אמר להרה"ק זי"ע שר' מנחם עוסק בכתבית סת"ם ותיכף ביקש מר' מנחם שיכתוב לו תפילין רש"י ור"ת ואכן כן עשה ורבי מנחם הביא לו ב' זוגות תפילין רש"י ור"ת וצעהלה פניו של הרה"ק זי"ע

אך לאחר זמן הבחינו מקורביו וחסידיו של הרה"ק זי"ע שהפסיק להניח תפילין דר"ת וכשראו שחזר והדבר מידי יום ביומו העיז אחד החסידים לשאול את הרה"ק זי"ע פשר הדבר בהי"ל איך פיל נישט אז איך טרעף זיך מיטן רבינו תם (איני מרגיש שאני נפגש עם רבינו תם) וכך המשיך שלא הניח תפילין דר"ת עד שפעם אחת נכנס אליו הרה"ח ר' יואל וזסמאן קרויס זצ"ל ממקורביו, והבחינו הרה"ק זי"ע שמחזיק בידו תפילין דר"ת (שגם נכתב ע"י סופר הני"ל) ושאלו אם אפשר לו להשאילו, והרה"ק זי"ע הניח את התפילין, ואמר לו הרה"ח ר' יואל וזסמאן ז"ל שנתנתם במתנה להרבי, והרה"ק זי"ע המשיך להניחם בכל יום.

פסקי דינים * פסקי דינים * פסקי דינים

תושב חו"ל שביקש מהבירו לשכור לו דירה בא"י לקראת החג ואח"כ ראה שהמזורנים אינם כרצונו ורוצה לחזור מהמקח

שוכר ששכר דירה ע"י תיווך לתקופת ימי החג שאינה ממושכת, ולאחר ששהה בדירה טוען שאינו חייב לשלם את כל דמי השכירות מפני שהמזורנים לא היו למורת רוחו מפני שהוא מפונק בטבעו, ולכן הוא מוכרח למזורנים נוחים ולא כמו שיש בדירה ההיא, ואילו המשכיר טוען שהוא מפסיד בזה דמי שכירות של שבוע ימים כי היו לו הרבה קופצים על הדירה. הרי הדין עם המשכיר, שהשוכר מחויב לשלם לו מכיסו וגם אין חיוב על מי שהזמין את הדירה לשלם עבורה, שלא התנה כן במפורש.

קונה שרצה לקנות סט מחזורים נוסח ספרד והמוכר נתן לו נוסח אשכנז בלא ידיעתו וחרט עליו את שמו אם יכול להחזירו למוכר

קונה שביקש ממוכר בחנות ספרים שברצונו לקנות מחזורים בנוסח ספרד, אמנם המוכר טעה ונתן ללקוח מחזורים בנוסח אשכנז. דא עקא, שהלוקח ביקש מהמוכר שיחרוט את שמו על המחזורים וכך עשה המוכר, ולאחר מכן התברר ללוקח שטעה המוכר ונתן לו מחזורים בנוסח אשכנז. כעת טוען הלוקח שיש כאן מקח טעות והוא מבקש את כספו בחזרה מן המוכר, אולם המוכר טוען שאין לו מה לעשות עם המחזורים הללו לאחר שחרט את שם הלוקח עליהם, ומאידך היה על הלוקח לבדוק קודם החריטה אם אכן אלו המחזורים שברצונו לקנות.

ולהלכה בזה, הרי מכיון שגם המוכר מודה שהקונה ביקש מחזור נוסח ספרד והוא אמר לו שאין כעת בחנות והלך למחסן להביא לו, וא"כ סמך על המוכר לגמרי ולא היה צריך הקונה לברר שקיבל לידו מחזור נוסח ספרד דוקא, ולכן הצדק עם הקונה וצריך לתת לו מחזורים אחרים, אכן כל זה דוקא באופן זה שהמוכר הוא זה שמסר את הסיודור לחריטה דבכחאי גוונא הקונה קנה מן המוכר סידור עם חריטה וכיון שהסידור אינו מה שביקש ממנו לא חל המקח, אבל אם הקונה לקח את הסיודור עמו והביאו לאומן שיחרוט את שמו ואח"כ שם לב שהנוסח אינו כפי שביקש בכה"ג יש מקום לדון אם מקח טעות שעשו בו שינוי חוזר או לא אך אין כאן מקומו.

למה אין נוהגין לישא עינים למרום בשעה שאומרים קדושה

הנה כתב הרמ"א בשו"ע (א"ח סימן קכה סעיף ב') שיש לישא העינים למרום בשעה שאומרים קדושה, וכן מנענעים גופן ונושאים אותן מן הארץ, אבל העולם אין מדקדקין בזה, וכפי שאמר מרן הקנה בשם זי"ע שדברי הרמ"א נאמרו כהנהגה טובה בלבד. אכן נראה שאם עושה כדעת הערוך השולחן (א"ח סימן קכה סעיף ג') שלישא עיניו היינו שענינו יהיו עצומות בזה שפיר אפשר לעשות כן ואינו בגדר מדרגה, וגם הוא דבר המסור ללב ואינו ניכר מבחוץ לרבים, ודבר זה נהוג ג"כ אצל הרבה אנשים שעושים כן בתפילה.

1. בשו"ת היכל הוראה חלק ד' (הוראה קטח) נימק מורינו הרב שליט"א את פסקו, דהנה השוכר כשהזמין הדירה לא ביקש שיהיו בדירה מזורנים מיוחדים דוקא, וחבירו עשה לו טובה שהזמין לו דירה כפי בקשתו וגם המשכיר נתן לו כפי בקשתו וא"כ אין עליו שום תביעה, כי הוא עשה את שליחותו שהטיל עליו השוכר, וכמבואר בשו"ע (ח"מ סי' קפה סעי' א) דדוקא אם שניה השליח מדעת הבעלים אזי חייב לשלם את ההפסד, אבל כאן שלא שניה כלום מדעת הבעלים, אלא עשה ככל אשר אמר לו, פשוט הוא שהשוכר חייב לשלם עבור הדירה.

2. בדין ודברים שבא לפני מורינו הרב שליט"א מובא בשו"ת היכל הוראה חלק ב' (הוראה קפח) הורה כן ע"פ" מה שכתב הרמ"א (ח"מ סימן רלב סעיף ז) מכל לו כלי עץ ואמר לו שהוא של זה והואיל והלוקח חזי ליה מצי אמר ליה דטוב כשל זהב אמרת, ע"כ. והעולה מדברי הרמ"א הוא דדוקא כשהלוקח הבחין בטעות קודם המקח יכול המוכר לומר דטוב כשל זהב דהרי הלוקח רואה בעיניו שאינו של זהב ובכל זאת קנהו לכן שפיר יכול המוכר לתרץ דבריו. אבל בנדון דידן שלא הקונה צריך לבדוק אם קיבל את הסחורה שביקש שהרי שפיר יכול לסמוך על המוכר שהביא לו את מבוקשו בדוקא שכן בשביל זה הלך המוכר למחסן כאמור לעיל, מעתה אין סברא לומר שבסופו נתפסים והסכים הקונה לקחת של אשכנז, דמי שדרכו להתפלל בנוסח זה אינו קונה מחזור בנוסח אחר, וע"כ המוכר צריך לתת לקונה מחזור אחר נוסח ספרד, והקונה יחזיר לו את המחזור נוסח אשכנז.

3. בתשובה בשו"ת היכל הוראה חלק ב' (הוראה יז) הוסיף מורינו הרב שליט"א, דהנה מקור דברי הרמ"א הם בטור שהביא מספר הילכות (הובא במש"ב שם סק"ה) שכתב וז"ל: ולמדו אותן שיהיו עיניהם נשואות למרום לבית הפתח ונושאים עצמם למעלה כי אין לי הנאה בעולם כאותה שעה שעניניהם נשואות בעיני ועיני בעיניהם ובאותה שעה אני אוהו בכסא כבודי בדמות יעקב ומחבקה ומנשקה ומכירי גלותם וממחר גאולתם. ע"כ. ובאמת לכאורה צדקו דברי השואל בתמימה. ואמנם מובא שם בתשובה שכבר הוקשה הרה"ג ר" שטעון עוזר בראנדסדארפער שליט"א בן מורינו שליט"א דומ"ץ היכל הוראה בבחרותו את קונו מרן רבינו הקנה בשם זי"ע על דבר הלכה זו למה אין נוהגין כן, והוא השיב לו שהרמ"א לא כתבה בתורת הוראה אלא כהנהגה טובה והנהגה זו שייכת לבעלי מדרגה ואינה שייכת לרבים, והוסיף ואמר דהוא ג"כ אין צריך לעשות כן. אמנם תמה מורינו הרב שליט"א דאם קבלה היא נקבל אבל אכתי לא זכינו להבין דהרי אצל מרן זי"ע דברי הרמ"א עמדו לגנד עיניו תמיד והיכן מרומנו דבר זה ברמ"א שאינו אלא הנהגה טובה, ואולי מה שנקט הרמ"א בלשונו "ויש לישא" משמעותו שאין זה מעניק הדין אלא שכדאי לעשות כן ע"פ דברי ספר היכלות.

וג"מ בימינו אין נוהגים לעשות כן ואפשר שהוראת מרן זי"ע היתה דהוי בגדר מה שכתב המש"ב שם סק"ח באלו המדללים וקופצים במקום שאין נוהגים, שלא לעשות כן כי יבואו להתלוצץ ויצא שכרו בהפסדו, וה"ה בני"ד כיון שהעולם לא נהגו כן הורה שלא לעשות כן כדי שלא יצא שכרו בהפסדו מאחר שאין המנהג כן, והוסיף שם מורינו שליט"א דאם עושים כמובא בערוך השולחן אינו בגדר מדרגה, וזה כן נהוג.

והדבר עורר פליאה עצומה אצל מקורביו וחסידיו כי מאי האי מהאי והחליטו לעשות מעשה ולקחו את התפילין של ר"ת שכתב רבי מנחם להרה"ק ז"ע ופתחו ובדקו את התפילין ואז אכן נודע הדבר כי מצאו שנמצא שם פרשיות של ר"ת ולא של ר"ת (וגם שהיה מסופר אחר ולא של ר' מנחם)

ולאחר חקירה ודרישה התברר שאחד מבאי ביתו חמד את פרשיות התפילין שהניחן הרה"ק ז"ע ועשה מעשה נועז להוציא את הפרשיות והכניס פרשיות אחרות תפילין דרש"י ושל סופר אחר.

עוד סיפר מוריני שליט"א עובדא ששמע מיהודי אחד שהיה נוכח בשעת מעשה ובדידיה הוה עובדא בעיר ריבניץ, שגוי אחד ממכיריו של אותו יהודי פנה אליו בבקשת עזרה שלאחרונה ילדיו מתים בזה אחר זה ובדרך הטבע פנה אל הרופאים ואף אחד לא היה יכול לעזור לו, וכנראה שיש סיבה רוחנית לתופעה זו, ואולי הוא כיהודי יוכל לעזור לו, אמר לו היהודי אני אי לי ידע ולא השגה בעולמות הרוחניים אך יש כאן בעירנו יהודי אחד שהוא עסוק כל היום בתפילה ובעבודת ה' ואולי אצלו תהיה לך הישועה.

היהודי הלך יחד עם הגוי לבית האדמו"ר ולאחר נטילת רשות נכנס לחדרו של האדמו"ר, אחר שהגוי סיפר את סיפורו פנה אליו האדמו"ר ז"ע ואמר לו ודאי שכן הוא מאחר ואתה עוסק בקציצת אילנות וענפים כך האילנות והענפים שלך (דהיינו הילדים) גם הם נקצצים ונכרתים מן העולם [והיה הדבר לפלא שהגוי שבאמת זו היתה מלאכתו לקצץ אילנות וענפים לא סיפר לאדמו"ר במה הוא עוסק בכל זאת אמר לו האדמו"ר ברוח הקודש שזו היא הסיבה למות ילדיו] ואכן הגוי קיבל על עצמו שיותר לא יקצץ אילנות וענפים ומאז נתקיימו ילדיו והיה לפלא.

כשיצא מוריני שליט"א מהסעודה פנה אליו אחד מהמשתתפים והעיר לו שעובדא זו קצת תמוהה שהרי כידוע כשמתירים לקצוץ אילן סרק או אפילו נושא פירות שפירותיו מוטעים על פי הדרכים המובאים בפוסקים מן הראוי שיקצצו האילן על ידי גוי דאף שמצד ההלכה אילנות אלול מותר לקצוץ אותם בכל זאת ההוראה היא שיעשה את זה על ידי גוי כדי שלא ליכנס לסכנה וחזיון דהסכנה היא רק כשהיהודי קוצץ אילן אבל לא כשהגוי קוצץ אילן.

ועל זה אמר לו מוריני שליט"א שטעות היא בידו דהנה באמת שני ענינים יש בקציצת אילן חדא משום כל תשחית וזה מותר באופנים שכתבו הפוסקים ועוד יש גם חשש סכנה וזה שייך אף במקום שמצד עיקר הדין מותר לקצוץ, אך אגן חיישינן לסכנה, וכשנותנים לגוי לקצוץ האילן אין זה מפני שאין חשש סכנה אלא באמת יש ויש גם עכשיו חשש סכנה רק עדיף לנו שהגוי הוא זה שישתכן ולא היהודי, וכן משמע ממה שכתב מרן רבינו הקנה בשם אאמ"ר זצוק"ל (בש"ת קנה בשם ח"ב סימן מה) דבאופן זה שהשליח לקצוץ האילן הוא גוי לא הוה סכנה ליהודי המשלח אבל ודאי שהסכנה לגוי השליח קיימת ועומדת. ואכן גם אין זה תימה על עצות של האדמו"ר ז"ע שאמר לגוי שפסיק לקצוץ האילנות כי הסכנה קיימת גם אצל הגוי.

ועיין עוד מה שכתב מוריני שליט"א בש"ת היכל הוראה חלק ג' (הוראה מה) דאף אילני סרק דאין אסור לקצץ מדינא מ"מ כתב שם בשם האריז"ל דאף אילני סרק אסור לקצוץ דיש נשמות המתגלגלות בתוכן לעת ידוע עד שישלם תיקונם ואם יקוץ אותם הוא מעורר עליו דינים ע"כ

אודות מה שנשאל מוריני הרב שליט"א באסורו חג סוכות מאחד שיש לו ערכות של שבעת המינים לנוי סוכה כמנהג ישראל, ועתה לאחר חג הסוכות נשאר בידו ערכות רבות שלא

מילי דהוראה

נמכרו ורצונו להניחם במחסן שלו וקודם חג הסוכות תשפ"ו יוציא אותם למכירה. והנה במשך השנה יחול חג הפסח ואז רוצה למכרם לגוי ולקנותם ממנו בחזרה לאחר חג הפסח ושואל אם יש לחשוש למכירה זו משום שהוא רוצה בקיומו.

ערכת המדובר שבעת המינים התלויה בסוכה לנוי

ועל זה השיב לו מוריני שליט"א דזה אינו נקרא 'רוצה בקיומו' ואינו דומה למה שנחלקו הפוסקים לגבי אחד שיש בידו חלה של צדיק (מתוך יב חלות שעלו על שלחנו של הצדיק) ורוצה למכרו לפני הפסח ולקנותו בחזרה אי שרי למעבד הכי, וכן מצאנו בפרי חדש (אורח חיים סימן תסז סעיף ט) שנשאל על גרעין חטה אחת שלתתה במים וכתבו עליה פסוק ארץ חטה ושעורה כולו וגם שם הכותב ושם אביו באותיות מרובעות וטעמים ונקודות, ובעל החטה מרוב חשיבותה כשמגיע פסח מניחה בקרן זוית מן השוק משומרת שלא ימצאנה שום אדם ואחר הפסח הולך לאותו זוית שהניחה שם וחוזר וזוכה בה אי שפיר דמי למעבד הכי או לא, ועל זה השיב לו דאסור לעשות כן משום דרוצה בקיומו. דיש לחלק דהתם רוצה בקיום החמץ הזה דוקא שרוצה אותה חלה וכן רוצה אותה החיטה שעליה כתוב הפסוק לא כן בנדון דידן אין רצונו בחטים אלו בדוקא אלא העיקר אצלו שיהיה בערכה מין החיטים שזהו פרנסתו ואין לו נפקא מינה איזה חטים יהיו שם, ועל כן הורה לו שיכול להשהות הערכות שבעת המינים עד לסוכות תשפ"ו הבעל"ט וקודם הפסח למכור החיטים לגוי בשופ.

הלכה והוראה בישראל

תשובת מוריני הגאב"ד שליט"א לאחד שהשליכו עליו ישמעאלים אבנים ה"ו וניצל בנס האם מחויב לברך ברכת 'הגומל'

בבי מדרשא היכל הוראה ירושת"ו
ע"ד מה ששאלת שהלכת יחד עם אביך שיחי' לכותל המערבי, ובדרך התנפלו עליכם קבוצת ישמעאלים והשליכו עליכם אבנים שהיה בהן כדי להמית ה"ו וגם קיבלתם מכות רצח ולא היה לכם דרך איך להימלט משם, וגם שהיה במקום שאין עוברים שם הרבה אנשים, והגם שבלילות החגים יש אלפים מישראל שהולכים לכותל המערבי ואמנם בדרך כלל הם הולכים בשעות יותר מאוחרות, ובדרך נס הצלחתם להמלט מידם כי היה שם בסמוך בית של נוצרים והם הכניסו אותכם לביתם וסגרו אחריהם את הפתח כדי שלא יכנסו הישמעאלים, וגם הזמינו משטרה שיבואו לחלצכם, ולאחר קרוב לשעה באו השוטרים והם הבריחו את הישמעאלים וחילצו אתכם משם ללא פגע. ועתה שאלתך אם צריכים לברך ברכת הגומל.

והנלע"ד שיש חיוב לברך הגומל, כי כידוע ומפורסם הישמעאלים הללו אינם חסים על חיי אדם ובוודאי הייתם נתונים אז לסכנת חיים, ובפרט שכבר הייתם מסורים בידם וגם האבנים שהשליכו עליכם היו בכדי להמית ה"ו, ומצד זה נתחייבו לברך הגומל כמו שאמרו בברכות (נד ע"ב) אמר רב יהודה אמר רב, ארבעה צריכין להודות יורדי הים, הולכי מדברות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים, ויצא. וכתב הב"ח (א"ח סי' ריט) וז"ל, והרמב"ם כתב ויורדי הים כשיעלו והולכי

דרכים כשיגיעו לשוב דמפרש להו דומיא דחולה שנתרפא וחבוש שיצא מבית האסורין להכי קא יהיב סימנא וכל החי"ם יודוך סלה לאורויי דהני ארבעה כולהו דקא רמיזי בתיבת חי"ם אין להם יהודות אלא כשניצולו מן המות והגיעו לחיים, דהיינו יורדי הים כשעלו והולכי מדברות כשיגיעו לשוב דומיא דחולה שנתרפא וחבוש שיצא מבית האסורים, עכ"ל. חזינן דעל כל הצלה ממות לחיים צריך לברך הגומל ואתם שזכיתם להמלט מידם ולהנצל ממות לחיים ודאי יש לברך הגומל.

ואף שכתב המחבר שם (סי' ריט סעי' ט) דהני ארבעה לאו דוקא, דה"ה למי שנעשה לו נס, כגון שנפל עליו כותל, או ניצול מדריסת שור ונגיחותיו, או שעמד עליו בעיר אריה לטורפו, או אם גנבים באו לו אם שודדי לילה וניצול מהם וכל כיוצא בזה, כולם צריכים לברך הגומל, וי"א שאין מברכין הגומל אלא הני ארבעה דוקא, וטוב לברך בלא הזכרת שם ומלכות, ע"כ.

מ"מ כתב שם במשנ"ב (סי' לב) דהאחרונים כתבו דהמנהג כסברא ראשונה [דהיינו בכל אופן שנעשה לו נס צריך לברך הגומל] וכן מסתבר, ולכן הוריתי להם שיש להם לברך ברכת הגומל בשם ומלכות, ועיין עוד שו"ת קנה בשם (ח"א סי' יא-ב), ויה"ר שה' ישמרנו ויציילנו מכל פגע ומשחית ויגאלנו במהרה אמן.

רשמתי את אשר חנני השי"ת
משה בראנדסדארפער

היכל הוראה

הננו להודיע כי במסגרת השיעורים הקבועים בהלכות טהרה בספר "כללי טהרה"

<p>בלישן הקודש</p> <p>בימי רבינו בשעה 9:00 עד השעה 9:45 בערב אחרי שסיימו מחזור ה' בשענו"מ יפתח בע"ה המזוזה השניני ביום רביעי פרישת לך דה' השון בשעה הני"ל</p>	<p>כאדיש</p> <p>בימי שישי משעה 11:15 עד השעה 12:00 אחרי שסיימו מחזור י' בשענו"מ יפתח בע"ה המזוזה האחד העשר בעשר"ק פרישת לך דה' השון בשעה הני"ל</p>
--	---

השיעורים נמסרים בהיכל הוראה (מחדר שיעורים)
ע"י הרב הגאון ר' שמעון עוזר (בן מוריני) בראנדסדארפער שליט"א
דומי"צ היכל הוראה

שיעור פתיחה
ע"י מוריני גאב"ד היכל הוראה שליט"א

אברך יקר במשך 3/4 שעה פעם בשבוע כעשר חודשים יכול אתה לקנות קנין עולם בהלכות אלו הנעשים למעשה בידעיה יסודית

בברכת התורה
תהלת הריכל

הפקה: "אאגורה" 053-33105646

זמני קבלת קהל במרכז "היכל הוראה" בירושלים ח' זוננפלד 3 טל' 02-5322775

מושב'ק מוצאי שעה י"ט מחצית שעה אחרי זמן ר"ת למשך שעה	שבת וי"ט משעה קודם השקיעה עד רבע שעה קודם השקיעה	ערש"ק וערב י"ט לפנה"צ 11:00 עד 1:00	א-ה מהשעה 10:00 לפנה"צ עד 9:00 בערב רצוף
--	--	---	---

ע"פ תקנת רבינו מן ה"קנה בשם" ז"ע שאלות דחופות או שאינה סובלת דחוי, בכל עת זמן בימים ובלילות.

בית בני הדומ"ץ
הרה"ג שמעון עוזר בראנדסדארפער שליט"א כמה דקות מההיכל רחוב רבינו גרשום 5 [כניסה א' קומה 2] י-ם פל' 0527155774

בית מוריני הגאב"ד שליט"א
מעל בנין היכל הוראה טל' 02-5370033 פל' 053-3111159

איגוד הרבנים

תלמידי היכל הוראה

בארה"ק העונים לשואלים דבר ה' זו הלכה

יחשלים	חפיפה
בית משמש	קרית ספר
ביתר	כתמיאל
בני ברק	טבריה
טל סטון	צפת
אשדוד	אור הגנוז
חצור	נוף הגליל
תעננה	